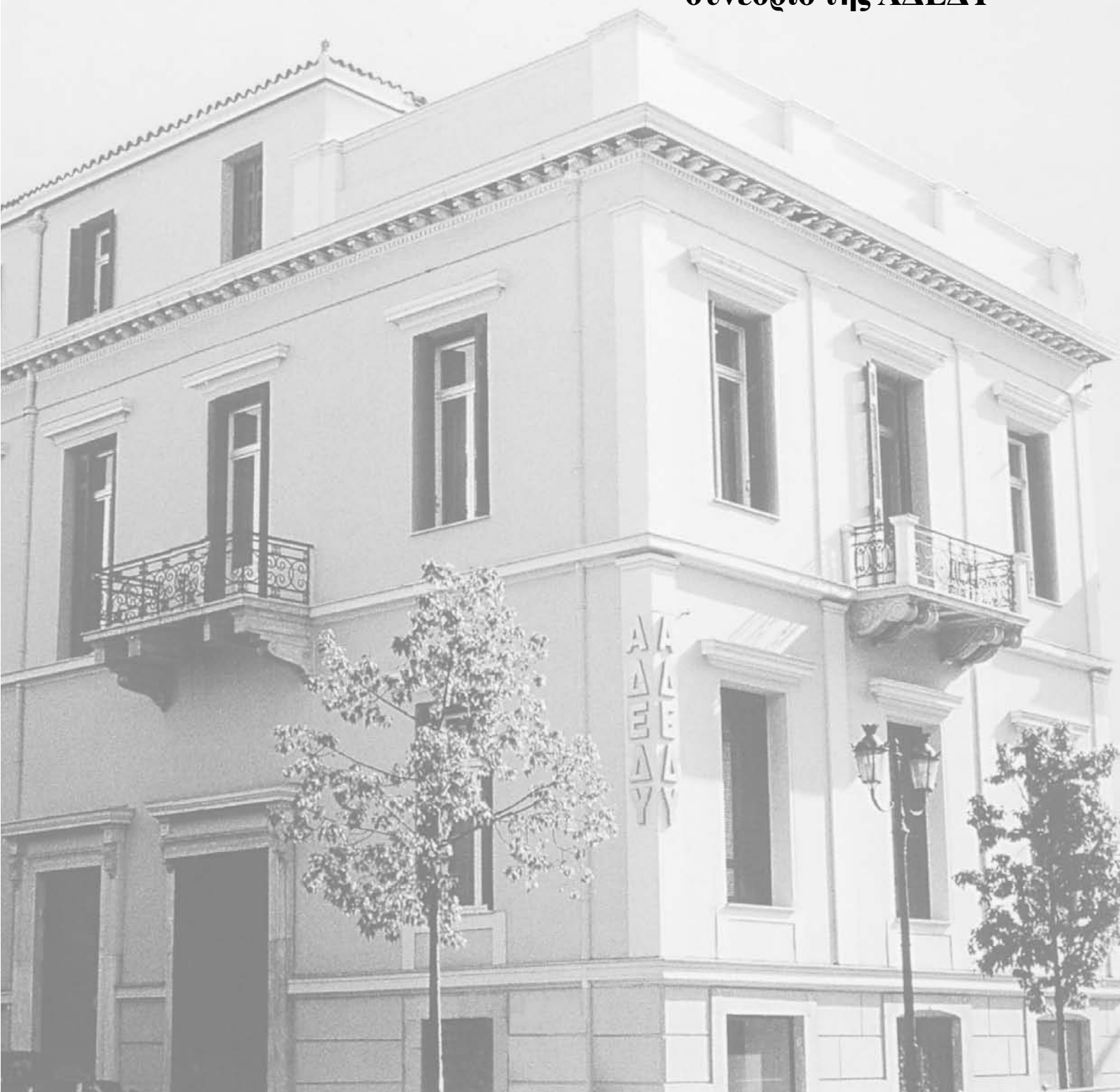

13ο πανδημοσιοϋπαλληλικό συνέδριο της ΑΔΕΔΥ

Οργανωτικά

Ημερομηνία και διάρκεια συνεδρίου

Οι εργασίες του 13ου πανδημοσιούπαλληλικού συνεδρίου της ΑΔΕΔΥ άρχισαν στις 10 Δεκεμβρίου 1956 στην Αθήνα και ολοκληρώθηκαν στις 15 του ίδιου μήνα στην αίθουσα των Εμποροϋπαλλήλων.

Συμμετοχές

Μετά το 12ο συνέδριο και τα γεγονότα που συνέβησαν εκεί, το δημοσιούπαλληλικό κίνημα έπεσε σε βαθιά κρίση στο επίπεδο της ΑΔΕΔΥ.

Σύνεδροι του 13ου συνεδρίου της ΑΔΕΔΥ που πραγματοποιήθηκε από 10 έως 15 Δεκεμβρίου 1956. (Αρχείο Κ. Παπανικολάου)

“Βαθιά κρίση”

Μεγάλες Ομοσπονδίες όπως η ΔΟΕ, η ΟΛΜΕ, η Ομοσπονδία των Εφοριακών, η Ομοσπονδία των Τελωνειακών, οι δικαστικοί υπάλληλοι και άλλοι αμφισβητούν άλλοτε ανοιχτά και άλλοτε συγκαλυμμένα το ρόλο της ΑΔΕΔΥ ζητώντας ακόμη και την ίδρυση νέου τριτοβάθμιου οργάνου.

Το δημοσίευμα του *Διδασκαλικού Βήματος* αριθ. 314 (20 Απριλίου 1956), εξιστορεί την κρίση ανάμεσα στη ΔΟΕ και στην ΑΔΕΔΥ, αναφέροντας, μεταξύ των άλλων:

«Είναι γνωστόν ότι λόγω των εκτροπών που εσημειώθησαν κατά το Πανδημοσιούπαλληλικόν Συνέδριον και της εν συνεχεία αντισυνδικαλιστικής και αντιϋπαλληλικής γραμμής της Ε.Ε. και του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ αι σχέσεις Ομοσπονδίας και ΑΔΕΔΥ δεν ήσαν ομαλαί.

Η αποδοχή ιδία του επιδόματος πόλεως, καθ' ον τρόπον τούτο αρχικώς εδόθη, διηύρουνεν έτι περισσότερον το χάσμα, με αποτέλεσμα η μεν Διδασκαλική Ομοσπονδία να εξέλθη ενισχυμένη και να δικαιωθή πλήρως εκ της αγνής συνδικαλιστικής γραμμής, ην ακολουθεί, η δε ΑΔΕΔΥ να υποστή μείωσιν του κύρους της εις σημείον, ώστε να κλονισθή η προς αυτήν εμπιστοσύνη των Δημ. Υπαλλήλων της χώρας και δη των της υπαίθρου.

Παρά ταύτα και παρ' όλον ότι η Ομοσπονδία δεν μετείχε των εργασιών του παρόντος Γεν. Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ, εν τη πορεία της επιδιώξεως επιλύσεως των ζητημάτων, τόσοσν υπό της Ομοσπονδίας, όσον και υπό της ΑΔΕΔΥ, η Διδ. Ομοσπονδία από κοινού μετά της Μέσης επικοινωνήσε τετράκις δι' αντιπροσώπων της μετά της Ε.Ε. και του Γενικού Συμβουλίου και επέστησε την προσοχήν των επί της ακολουθημένης εσφαλμένης τακτικής των και επί των συνεπειών, αίτινες μοιραίως θα επηκολούθουν εκ της διασπάσεως της ψυχικής ενότητας των Δημ. Υπαλλήλων.

Δυστυχώς οι ιθύνοντες την ΑΔΕΔΥ, φρονούντες ότι η δύναμις έγκειται εις την σφραγίδα και ουχί εις την ένωσην την οποίαν σφυρηλατεί η ορθή γραμμή, ην έδει να ακολουθήσουν προς το συμφέρον των Δημοσίων Υπαλλήλων, προσέτι δε υποτιμήσαντες και την δύναμιν των Ομοσπονδιών, εν αντιθέσει προς την ιδικήν των, την οποίαν υπερεξέτιμησαν, ηκολούθησαν την σκολιάν, με αποτέλεσμα να αποδοκιμασθούν υπό της πλειονότητας του δημοσιοϋπαλληλικού κόσμου.

Το Γεν. Συμβούλιον αντιληφθέν εκ των υστέρων την αδυναμίαν την οποίαν παρουσίαζεν το όλον δημοσιοϋπαλληλικόν κίνημα εκ της αποχής των κυριωτέρων Οργανώσεων εξουσιοδότησε πενταμελή Επιτροπήν, όπως επικοινωνήση μετά των ως άνω Οργανώσεων και ζητήση την επάνοδόν των εις την ΑΔΕΔΥ.

Αι Ομοσπονδίαί Μέσης και Στοιχειώδους Εκπαιδεύσεως εύρον την ευκαιρίαν δι' άλλην μίαν φοράν να εκθέσουν τας απόψεις των εις την εν λόγω Επιτροπήν, συνισταμένας εις καθιέρωσιν τιμίας συνδικαλιστικής γραμμής και επεφυλάχθησαν, ίνα κατ' ιδίαν τα Διοικητικά Συμβούλια αποφασίσουν περί της περαιτέρω στάσεών των.

Κατά την πρώτην μετά τας ανωτέρω επαφάς συνεδρίαν της 30/3/56 του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ η Διδασκαλική Ομοσπονδία μετέσχε διά των αντιπροσώπων της των εργασιών τούτου εις τρεις εντός μιας εβδομάδας συνεδριάσεις παραταθείσας πέραν του μεσονυκτίου, καθ' ας συνεζητήθη το μισθολογικόν ζήτημα.

Η Διοίκησης υπεστήριξε την απόρριψιν, ως απαράδεκτων, των υπό της Ε.Ε. υποστηριζομένων απόψεων, μη αφισταμένων ουδέ κατά κεραίαν της σήμερον υφισταμένης νόθου μισθολογικής καταστάσεως.

Ούτως ενώ παρεδέχετο ότι υφίσταται μισθολογικόν χάος, εισηγείτο πέραν των εχόντων καθολικήν μορφήν επιδομάτων, διά τα οποία ουδεμία διαφωνία υπάρχει μεταξύ των Δημοσίων Υπαλλήλων, και την διατήρησιν των υπερωριών και των εξόδων κινήσεως.

Η Διοίκησης εδήλωσεν από της πρώτης στιγμής, ότι η συμμετοχή της εις τας εργασίας του Γενικού Συμβουλίου έχει εντελώς προσωρινόν χαρακτήρα, η δε περαιτέρω παραμονή της θα εξαρτηθή εκ της στάσεως του Γενικού Συμβουλίου, όπως δέον όπως αποφασίση και επιδιώξη την ίσην μεταχείρισιν των Δημοσίων Υπαλλήλων.

Μετά μακράν συζήτησιν και αφού ανεπτύχθησαν αι απόψεις των διαφόρων κλάδων ελήφθη ομοφώνως απόφασις, όπως επιδιωχθεί η καθιέρωσις νέου μισθολογίου με κατώτατον όριον διά τον 13ον βαθμόν 1.600 δραχμάς και ανώτατον διά τον 1ον διακλαδικών επιδομάτων (πολυτείας, ευδοκίμου παραμονής και οικογενειακών βαρών). Μετά την ανωτέρω ληφθείσαν απόφασιν η Διοίκησης απέσυρε την υποβληθείσαν παραίτησιν του εν τη Ε.Ε. μέλους της.

Είναι παγκοίνως γνωστόν, ότι αι αποφάσεις οσονδήποτε άρισται και αν είναι παραμένουν νεκραί και ουδεμίαν αξίαν έχουν, εάν δεν πραγματοποιηθούν και δεν

**Η κρίση
συνεχίζεται...**

λάβουν σάρκα και οστά. Την ευθύνη εν προκειμένω έχει η Ε.Ε., ήτις οφείλει να επιδιώξει την πραγματοποίησιν των αποφάσεων του Γενικού Συμβουλίου».

Τελικά η κρίση αυτή οδηγήθηκε στα άκρα και στις 16 Οκτωβρίου 1956 η ΔΟΕ αποχώρησε οριστικά από την ΑΔΕΔΥ, μη λαμβάνοντας μέρος στο 13ο πανδημοσιούπαλληλικό συνέδριο. Για τις εργασίες του συνεδρίου και για το κλίμα που επικράτησε σ' αυτό με σκληρά αρνητικά σχόλια το Διδασκαλικό Βήμα αρ. 331, (20 Δεκεμβρίου 1956), μεταξύ των άλλων αναφέρει:

«Συνήλθε την 10ην τρέχοντος μηνός εις την αίθουσαν εμποροϋπαλλήλων το κατ' ευφημισμόν πανδημοσιούπαλληλικόν συνέδριον. Η Ομοσπονδία μας, κατόπιν εκφρασθείσης επιθυμίας του Συνεδρίου, διά κλιμακίου της ενημέρωσε τους Συνέδρους επί των λόγων οι οποίοι ηνάγκασαν την Ομοσπονδίαν να απόσχη εκ του Γεν. Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ και εν συνεχεία εκ των εργασιών του Συνεδρίου.

Κατά τας συζητήσεις του συνεδρίου επρυτάνευσε πάλιν εις αυτό, όπως είχαμε προβλέψει, το κλαδικόν σωβινιστικόν πνεύμα, η καχυποψία και η νοσηρά συνδικαλιστική τακτική, η οποία με μαθηματικήν ακρίβειαν οδηγεί εις την διάλυσιν και την πλήρη αποσύνθεσιν του δημοσιούπαλληλικού συνδικαλισμού. Διότι δημοσιούπαλληλικός συνδικαλισμός δεν δύναται να υψώξη, εάν δεν εκκαθαρισθή η ηθική αταξία, η οποία προέκυψεν εκ της ανοικτής προδοσίας του υπαλληλικού αγώνος. Προξενεί δε εξοργιστικήν κατάπληξιν το γεγονός ότι το συνέδριον αντιπαρήλθε το κατ' εξοχήν σοβαρώτατον αυτό θέμα, σαν να επρόκειτο περί παρονυχίδος. Ο ηθικός εκτραχηλισμός εθεωρήθη μήπως από το συνέδριον ως υπερτάτη συνδικαλιστική αρετή;».

Αντιπροσωπεία του
13ου συνεδρίου της
ΑΔΕΔΥ
φωτογραφίζεται
μπροστά στο
μνημείο του
Άγνωστου
Στρατιώτη, αφού
πρώτα κατέθεσε
στεφάνι. Ήταν
Δεκέμβριος του
1956. (Αρχείο Κ.
Παπανικολάου)

**Προεκλογικές
υποσχέσεις και
μετεκλογικές...
διαβεβαιώσεις**

Πολιτικό κλίμα

Οι προεκλογικές κυβερνητικές υποσχέσεις για ένα μισθολόγιο που θα ανταποκρινόταν στις δημοσιούπαλληλικές θέσεις στην πράξη έμειναν μόνο υποσχέσεις. Για το κλίμα που επικράτησε ανάμεσα στα δύο συνέδρια είναι χαρακτηριστική η επιστολή που έστειλε η Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ στις δημοσιούπαλληλικές οργανώσεις με ημερομηνία 21 Αυγούστου 1956. Μεταξύ των άλλων η επιστολή αυτή αναφέρει:

«Η ΑΔΕΔΥ ευθύς μετά το Πανελλαδικόν Συνέδριον του Δεκεμβρίου π.έ. έθεσεν υπόψιν της Κυβερνήσεως τα βασικώτερα των αιτημάτων της τάξεώς μας. Μεταξύ αυτών διετύπωσε πλέον συγκεκριμένως, ως χρήζον αμέσου αντιμεταπίσεως, το ζήτημα της παροχής προς τους Δ.Υ. ενός μισθολογίου ευρισκομένου εις κάποιαν λογικήν σχέσιν με το κόστος της ζωής, το ηυξημένον Εθνικόν Εισόδημα και την επιβαλλομένην αποκατάστασιν του Κρατικού Οργάνου εις την κοινωνικήν ιεραρχίαν.

Η Κυβέρνησις προεκλογικώς παρέσχε την ρητήν διαβεβαίωσιν, ότι το πρώτον εκ των μετεκλογικών μελημάτων της θα ήτο η επίλυσις του Δημοσιούπαλληλικού θέματος, το οποίον ανεγνωρίσθη ως θεμελιώδες διά την εύρυθμον και αποδοτικώτεραν λειτουργίαν της Κρατικής μηχανής, απαραίτητον προϋπόθεσιν της γενικωτέρας ανασυγκροτήσεως της Εθνικής μας Οικονομίας.

Υπό τας προϋποθέσεις αυτάς η ΑΔΕΔΥ απεδέχθη ως εντελώς προσωρινήν αντιμετώπισιν του θέματος την παρασχεθείσαν τότε ασήμαντον αύξησιν επί των αποδοχών μας.

Μετεκλογικώς η ΑΔΕΔΥ επανήλθεν επί του αιτήματος διά να λάβη και πάλιν ρητάς διαβεβαιώσεις από Κυβερνητικής πλευράς ότι μελετάται συντόμως η αντιμετώπισις του θέματος. Η Οργάνωσίς μας βασιζομένη, ως εδικοιούτο να βασίζεται, εις τόσον επισήμως δεδομένας υποσχέσεις παρέσχεν όλας τας ζητηθείσας προθεσμίας εν τη ζωηρά επιθυμία της όπως αποκλείση οιονδήποτε ισχυρόν ότι δεν δίδει πλήρη χρονικήν άνεσιν διά την εν εκτάσει μελέτην υπό των αρμοδίων ενός τόσον σοβαρού θέματος. Και τούτο, ενώ είχε πλήρη συναίσθησιν της ευλόγου δυσφορίας των Δ.Υ. οι οποίοι ήρχισαν πλέον να διαβλέπουν παρελκυστικάς διαθέσεις εκ μέρους της Κυβερνήσεως, ενώ αυτοί επέζοντο από το βάρος των καθημερινώς επιδεινουμένων βιωτικών συνθηκών.

**Οριστική
απόρριψη
των αιτημάτων**

Κατά την 1ην Αυγούστου, η Κυβέρνησις παραβιάζουσα ρητάς και ανεπιφυλάκτους διαβεβαιώσεις και υποσχέσεις της, απέρριψε το μισθολογικόν αίτημά μας, αρνηθείσα όχι μόνον την ικανοποίησιν των λογικών και δικαίων αιτημάτων μας, αλλά και οιανδήποτε παροχήν η οποία θα εκλιμάκωνεν έστω την αιτηθείσαν βελτίωσιν εις ωρισμένην χρονικήν περίοδον. Δεν ηρκέσθη, μάλιστα, η Κυβέρνησις εις την προκαλούσαν βαθείαν απογοήτευσιν αρνητικήν αυτήν χειρονομίαν. Την συνώδενσε με καταπληκτικούς ισχυρισμούς, αφορώντας εις την σημερινήν μισθολογικήν κατάστασιν των Δ.Υ. εν σχέσει προς την προπολεμικήν προκαλούντας συναισθήματα, εξικνούμενα πέραν και της σφοδροτέρας αγανακτήσεως. Επί πλέον η Κυβέρνησις ουδεμίαν προθυμίαν επέδειξε επίλυσεως των δευτερευούσης σημασίας θεμάτων αρκουμένη εις υποσχέσεις και μόνον υποσχέσεις».

Μέλη της ηγεσίας της ΑΔΕΔΥ το Δεκέμβριο του 1956 σε εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στη διάρκεια του 13ου Συνεδρίου. (Αρχείο Κ. Παπανικολάου)

Οι εργασίες του συνεδρίου-αποφάσεις

Αποφάσεις

Στα πλαίσια του ως άνω κλίματος, το 13ο πανδημοσιοϋπαλληλικό συνέδριο δεν πήρε καμιά νέα απόφαση. Επιβεβαίωσε, απλά, τις αποφάσεις των προηγούμενων χρόνων δίνοντας έμφαση στα οικονομικά αιτήματα και στην ίδρυση και λειτουργία δημοσιοϋπαλληλικών οργανώσεων σε κάθε πόλη, απόφαση που είχε ληφθεί στο προηγούμενο συνέδριο.

Αρχαιρεσίες

Το Γενικό Συμβούλιο που προέκυψε από το 13ο πανδημοσιοϋπαλληλικό συνέδριο της ΑΔΕΔΥ εξέλεξε την παρακάτω Εκτελεστική Επιτροπή:

Εκτελεστική Επιτροπή

- Ν. Σακελλαρόπουλος, πρόεδρος,
- Β. Χάντζος, αντιπρόεδρος,
- Αργύρης, γενικός γραμματέας,
- Νοστράκης, ειδικός γραμματέας,
- Ζ. Παπαμιχαλόπουλος, ταμίας και
- Χ. Αποστολάκος, μέλος.

*Από εκδήλωση στη
διάρκεια του 13ου
Συνεδρίου της
ΑΔΕΔΥ το
Δεκέμβριο του 1956.
(Αρχείο Κ.
Παπανικολάου)*

Βιογραφικά στοιχεία

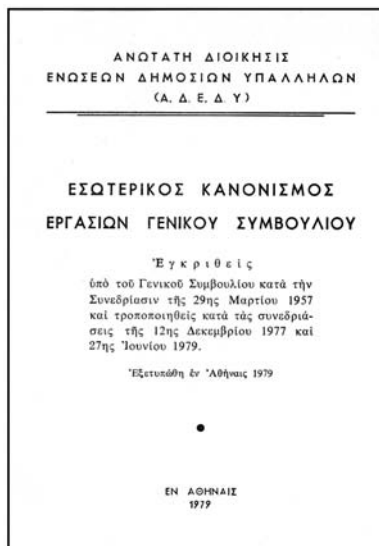
Ο Ν. Σακελλαρόπουλος προερχόταν από τους υπαλλήλους του Υπουργείου Δημοσίων Έργων.

Εκλέγεται για πρώτη φορά στην Εκτελεστική Επιτροπή από τους γενικούς συμβούλους που προέκυψαν από το 5ο πανδημοσιούπαλληλικό συνέδριο και αναλαμβάνει τη θέση του αντιπροέδρου.

Παρατείνεται από την Εκτελεστική Επιτροπή στις 30 Μαρτίου 1949 και επανεκλέγεται στην Εκτελεστική Επιτροπή από τους γενικούς συμβούλους που προέκυψαν από το 7ο πανδημοσιούπαλληλικό συνέδριο. Δεν αναλαμβάνει ιδιαίτερη θέση ευθύνης αλλά παραμένει απλό μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής.

Στις 18 Ιουνίου 1951, που παραιτείται από πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής ο Αναστασάτος, αναλαμβάνει ο Ν. Σακελλαρόπουλος πρόεδρος. Στη συνέχεια στο 8ο πανδημοσιούπαλληλικό συνέδριο εκλέγεται και πάλι στην Εκτελεστική Επιτροπή, χωρίς να αναλάβει ιδιαίτερη θέση ευθύνης. Το ίδιο συμβαίνει και στο 12ο πανδημοσιούπαλληλικό συνέδριο. Στο 13ο πανδημοσιούπαλληλικό συνέδριο οι γενικοί σύμβουλοι τον εκλέγουν και πάλι πρόεδρο της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΑΔΕΔΥ.

Ν.
Σακελλαρόπουλος
Πρόεδρος
Ε.Ε ΑΔΕΔΥ

Στις 29 Μαρτίου 1957 το Γενικό Συμβούλιο υλοποίησε μια σημαντική απόφαση. Προχώρησε στην έκδοση εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας του.